

Böhler

ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM
TELEFOON +31 (0)20.3446200, TELEFAX +31 (0)20.3446201
E-MAIL: info@bohler.eu | www.bohler.eu

DR. BRITTA BÖHLER
MARQ WIJNGAARDEN
VICTOR KOPPE
MICHIËL PESTMAN
FLIP SCHÜLLER
PROF. LIESBETH ZEGVELD
PROF. TIES PRAKKEN
DR. BART STAPERT
MARIEKE VAN EIK
MICHEL UITERWAAL
CORRIEN ULLERSMA
WIL EIKELBOOM
CHANNA SAMKALDEN
ANNE SCHELTEMA BEDUIN
TAMARA BURUMA
VALENTINA ZUIDERBAAN
PROF. GÖRAN SLUITER
EDWARD VAN KEMPEN
MARINA DEN HOUDIJKER

ADVISEURS
PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA
PROF. ANDRÉ NOLLAEMPER

Arrondissementsparket Utrecht
Mr. A.M.F. van Veghel
Officier van Justitie

per fax: 030-2235548

Origineel exemplaar
met producties via
gewone post

Amsterdam, 26 april 2011

Direct tel.nr: 020 3446248

Direct faxnr: 020 3446201

Betreft: aangifte tegen mr. P. Kalbfleisch

Geachte heer Van Veghel,

Graag verwijst ik u naar mijn brief van 18 april jl., uw antwoord aan mij van 19 april jl. alsmede ons telefonisch onderhoud van 19 april jl.

Allereerst meld ik u dat mijn cliënten drs. J. Poot en drs. P.J. Poot kunnen instemmen met het door u tijdens ons telefoongesprek geuite voornemen hen op korte termijn door de Rijksrecherche als getuigen te laten horen. Hierbij verzoek ik u deze verhoren zo spoedig als mogelijk door de Rijksrecherche te laten plannen. Ik teken hierbij wel dat het praktisch en doelmatig is eerst mijn cliënt P.J. Poot te horen. Mijn cliënt J. Poot is immers woonachtig in Zwitserland en van zeer gevorderde leeftijd.

Ten tweede zijn mijn cliënten van oordeel dat het inmiddels tegen verdachte Kalbfleisch gestarte opsporingsonderzoek naar de door hem op 24 november 2010 vermoedelijk gepleegde meeneed dient te worden uitgebreid met een onderzoek naar mogelijk strafbare belangenverstrengeling door Kalbfleisch in de periode van 1994 tot heden. Dus op dezelfde wijze waarop het openbaar ministerie - na tussenkomst door de Hoge Raad - indertijd het strafrechtelijk onderzoek tegen verdachte Westenberg na de door mijn cliënten gedane aangifte heeft uitgebreid. Dat betekent dat er naar ons oordeel door u bij de rechter-commissaris de opening van een gerechtelijk vooronderzoek tegen Kalbfleisch dient te worden gevorderd. Vanzelfsprekend zou dat gezien de samenhang in het feitencomplex moeten worden gedaan bij de rechter-commissaris in de rechtbank Utrecht die het gerechtelijk vooronderzoek leidt tegen verdachte Westenberg.

Ik zal hieronder de feiten uitvoerig beschrijven. Naar mijn oordeel zouden deze feiten strafrechtelijk onder meer kunnen worden gekwalificeerd als (passieve) omkoping van een rechter in de zin van art. 364 Sr. dan wel als (passieve) ambtelijke omkoping tot (on)geoorloofde prestaties overeenkomstig artt. 362 en 363 Sr

Ook schending van ambtsgeheimen in de zin van art. 272 Sr. zou mogelijk als strafbare kwalificatie van het handelen van Kalbfleisch kunnen gelden.

Tot slot valt niet uit te sluiten dat er ook sprake zou kunnen van (uitlokken en/of medeplegen van) valsheid in geschrift in de zin van art. 225 Sr.

Deze aangifte is gebaseerd op de volgende feiten

Inleiding - achtergrond

1. Chipshol c.s. hebben in de jaren tachtig en in het begin van de jaren negentig van de vorige eeuw op grote schaal landbouwgronden in eigendom verworven, dan wel op deze gronden koopopties verkregen in de Haarlemmermeer rondom Luchthaven Schiphol. Het was Jan Poot sr., die als eerste de grote strategische waarde van deze toenmalige landbouwgronden inzag en een visie ontwikkelde voor de ontwikkeling van die gronden tot stedelijk gebied.
Begin jaren '90 had Chipshol hiertoe in totaal bijna 600 hectare landbouwgrond (of opties op de eigendom van deze gronden) in eigendom verworven.
2. Ten behoeve van de financiering en ontwikkeling van deze gronden en de verwerving van aanvullende hectares, wordt eind jaren '80 door diverse derden in de onderneming van Chipshol c.s. financieel deelgenomen, ten behoeve van de verdere ontwikkeling, waartoe Chipshol Forward N.V. werd opgericht. Deze vennootschap diende als gebiedsontwikkelingsmaatschappij. Zij was verantwoordelijk voor de voorbereiding van de door Chipshol cs gewenste wijziging van vigerende bestemmingsplan(nen) van landbouwgrond naar bouwgrond en voor de visie op de zo optimaal mogelijke gebiedsontwikkeling, in het bijzonder met betrekking tot bereikbaarheid, openbaar vervoer voorzieningen en behoud van milieu. Veel aandacht wordt besteed aan landscaping, architectuur, onderhoud, gebruiksvriendelijkheid en sfeer.
3. Chipshol Forward N.V. werkte samen met twee zogenaamde groundbanken waarin de eigendom (cq de eigendomsopties) van de gronden met agrarische bestemming waren ondergebracht: Chipshol Holding en Landinvest.
4. Familie Poot was grootaandeelhouder in Chipshol Holding en Chipshol Forward N.V. Minderheidsaandeelhouders in Chipsol Forward N.V. waren mr. drs. H.H. van Andel, die tevens financieel directeur van de vennootschap was en drs. J.W. Wyler (hierna aangeduid als "Van Andel c.s"). Van Andel c.s. waren op hun beurt grootaandeelhouders in Landinvest. Zie **schema I** overgelegd als **productie 1**.

5. Chipshol Forward beschikte binnen deze samenwerking over het recht om *na* verkregen en onherroepelijk geworden bestemmingswijziging de gronden van Chipshol Holding en Landinvest te verwerven tegen marktwaarde.
6. In 1992 werd een emissieprospectus opgesteld ten behoeve van de aandelenuitgifte van Chipshol Forward N.V. onder private financiers. In januari 1993 voerde de familie Poot – Chipshol c.s. – de directie over zowel Chipshol Holding als Chipshol Forward. Tot 15 december 1992 was Landvision (familie Poot) ook directrice van Landinvest doch werd toen onverhoeds ontslagen waarna Van Andel c.s. directie ging voeren.
7. Vanaf eind 1992 ontbrandt een strijd tussen Chipshol c.s. en Van Andel c.s. om de zeggenschap over Chipshol Forward N.V. en daarmee de zeggenschap over de gronden. De Landinvest-gronden (d.w.z. 365 ha.) waren ondergebracht in zgn. Chipshol Property Holding vennootschappen waarin door certificering van aandelen een patstelling was gecreëerd tussen Landvision enerzijds, Landinvest anderzijds (het zgn. slot op de deur). Doelstelling was dat geen der partijen zonder toestemming van de andere partij de grond kon verkopen.
8. Chipshol c.s. wilden verworven grondposities in overeenstemming met de visie van Jan Poot sr. ontwikkelen en er hypermoderne bedrijvenparken neerzetten. Van Andel c.s. zagen meer heil in het snel verzilveren van de waardeinstijging van de grond en wensten zich daarop te richten. Wie over de zeggenschap in Chipshol Forward N.V. beschikte, had (dankzij de koopopties) toegang tot de eigendom van alle gronden.
9. Die grond vertegenwoordigde een zeer aanzienlijke potentiële waarde. Ingekocht voor gemiddeld 7 euro per meter, zou de grondwaarde na bestemmingswijziging 500-1.000 euro per meter bedragen. De bijna 600 hectare grond waarover Chipshol Forward de zeggenschap had, vertegenwoordigde zo op papier een mogelijke grondwaarde van 3-6 miljard euro. Eenmaal ontwikkeld met gebouwen zou deze waarde nog veel hoger liggen, afhankelijk van de ontwikkeling op de markt.
10. Teneinde de druk op Poot cs. te vergroten ontrokken Van Andel c.s. zich begin 1993 aan de samenwerking met Chipshol c.s. en stelden namens Landinvest dat deze samenwerking – ondanks dat daaraan op dat moment al enkele jaren uitvoering werd gegeven –niet definitief was overeengekomen.
11. Chipshol c.s. vorderden hierop nakoming in rechte van de samenwerkingsovereenkomst. Blijkens het schema I was de volledige zeggenschap in Chipshol Forward in handen van de familie Poot (zie **Productie 1**).

De betrokkenheid van rechter Kalbfleisch en het optreden van rechter Westenberg

12. Kalbfleisch was sinds zijn studententijd in Amsterdam bevriend met, en dispuutsgeenoot van, wijlen de heer mr. drs. Harry van Andel (“Van Andel”) en Mr H.J. Boukema welke in deze aangifte allen een rol spelen. Kalbfleisch heeft op 10 september 1992 (**Productie 2**) bewerkstelligd dat Vomar Voordeelmarkt BV, waarvan hij toen president-commissaris was, twee miljoen gulden investeerde in Landinvest en Chipshol Forward., via zijn vriend Van Andel.

13. Naast zijn vriendschap met Van Anandel, had Kalbfleisch bij aanvang van het geschil tussen Poot c.s. en Van Anandel c.s. begin 1993 ook zakelijke betrokkenheid bij Van Anandel c.s.. Dit wordt door Kalbfleisch zelf bevestigd onder punt 20 in zijn verklaring d.d. 24 november 2010 (**Productie 3**).

“20. In 1967 ging ik studeren en werd lid van het corps. Daar heb ik Jan Jonathan van Anandel leren kennen, wij werden dispuutsgenoten. Hij had een oudere broer, Harry van Anandel. Ik geloof dat die toen 4e jaars was. Hij was ook dispuutsgenoot. Als dispuutsgenoten zijn Jan Jonathan en ik bevriend, al hoort hij niet tot mijn intieme vrienden. Ik zie hem één of twee keer per jaar. Harry heb ik aan de universiteit maar kort meegemaakt. Ik kwam hem daarna wel eens tegen op verjaardagen van Jan Jonathan, maar had verder geen contact met hem tot het moment dat Vomar aandeelhoudster werd in Landinvest en Chipshol. Ik denk dat dit eind jaren 80, begin jaren 90 is geweest. Ik had Vomar als advocaat een aantal jaren bijgestaan en ben in 1980, tegelijk met mijn overstap naar de rechterlijke macht, commissaris geworden van deze vennootschap. Dat ben ik gebleven tot mijn overstap naar de Nma op 23 september 2003. Op een gegeven moment kwam Zwanenburg met de mogelijkheid te investeren in twee bedrijven die bezig waren met ontwikkelingen rond Schiphol. Hij had interesse in deze ontwikkelingen, niet zozeer als belegging. Als voorwaarde voor de investering is later gesteld dat als er een supermarkt zou komen, dat Vomar het eerste recht hierop had. In een brief of prospectus over deze investeringsmogelijkheid stond de naam Poot, die mij niets zei. Ook stond de naam van Harry van Anandel vermeld, die ik dus wel kende. In die periode hebben Zwanenburg en ik één keer een gesprek gehad met Harry van Anandel bij de Kroes thuis. Wij hebben meer informatie gevraagd over de ontwikkelingen en er is gesproken over de vraag voor hoeveel Vomar zou investeren als zij hiertoe besloot.

21. Vomar heeft uiteindelijk voor twee keer 1 miljoen gulden geïnvesteerd. Ik heb verder geen contact gehad met Harry van Anandel tot de turbulentie begon eind 92/begin 93. Ik ging nooit naar aandeelhoudersvergaderingen, maar ben er toen een...”

14. E.e.a. wordt bevestigd in de verklaring van mw. Van der Togt van 6 april 2011 in punten 6, 7 en 15.

“6. Jan Jonathan en Harry van Anandel heb ik via Kalbfleisch leren kennen. Harry kende ik minder goed. Ik heb hem ontmoet op een borrel bij Jan Jonathan thuis. Daarna heb ik hem nog een paar keer gezien. Met Jan Jonathan en zijn vrouw gingen Kalbfleisch en ik weleens eten. Ik kende hem wat beter. Kalbfleisch en ik hebben ook een week in een huisje van Jan Jonathan in Zeeland gezeten. Ik kwam nog een briefje tegen van een souper dat Harry had gegeven in het pand van een zakenrelatie. Dat was op 4 december 1987. Er zaten kaartjes van de schouwburg bij. Nadat mijn contact met Kalbfleisch was verwaterd, heb ik de broers Van Anandel nooit meer ontmoet.

7. Bij Boukema en zijn gezin zijn we een keer gaan eten. Hij is een vriend van Kalbfleisch. Misschien heb ik hem nog eens op een borrel ontmoet.

15. U vraagt of Kalbfleisch vaker met mij heeft gesproken over deze kwestie. Hij heeft het nog weleens over Vomar gehad, bij dat bedrijf was hij commissaris. Hij was daar best druk mee. Vomar had ook belangen bij de grond rond Schiphol. Zwanenburg wilde uitbreiden met zijn winkelketen. Kalbfleisch heeft bij mij thuis weleens gebeld met Zwanenburg.”

15. Omstreeks begin 1993 heeft Van Anandel, toen Van Anandel c.s. waren gedagvaard door Poot c.s., contact gezocht met Kalbfleisch en zijn hulp ingeroepen als rechter en vriend. Kalbfleisch, op dat moment net als Westenberg lid van het gerechtsbestuur van de rechtbank Den Haag, heeft vervolgens zijn bevriende collega rechter Westenberg hierover ingelicht en hem gevraagd de zaak van Van Anandel te behandelen.

Daarbij heeft Kalbfleisch aan Westenberg duidelijk gemaakt welke belangen van zijn vriend Van Andel daarbij een rol speelden. In de verklaring van mw. Van der Togt van 6 april jl. wordt gesteld:

“17. U zegt dat in de brief staat dat zo invloed kon worden uitgeoefend en u vraagt of dat inderdaad de bedoeling was van de vraag van Kalbfleisch aan Westenberg om de eventuele zaak te doen. Kalbfleisch heeft aan Westenberg verteld over de belangen die speelden bij Van Andel en de vraag gesteld of hij de zaak wilde doen. Daaruit begrijp ik dat beïnvloeden de bedoeling was. Kalbfleisch heeft dit tegenover mij niet verder toegelicht. Met Westenberg heb ik het er nooit over gehad.”

16. Kalbfleisch zat in 1994 bij de sector familierecht en had niets te maken met de handelskamer. Hij had zich daarmee ook niet mogen inlaten. Deze feiten volgen uit de verklaring van mevrouw Marlous Van der Togt, onder ede ten overstaan van de rechter-commissaris, op 6 april 2011. Het proces-verbaal van deze verklaring is hierbij gevoegd als **Productie 4**.

Zij heeft onder meer het volgende verklaard:

“13. U zegt dat in de brief staat dat Kalbfleisch Westenberg heeft gevraagd de zaak te behandelen waarin de heren Van Andel waren betrokken. U vraagt mij hoe ik daarvan weet. Op een gegeven moment kwam Kalbfleisch op het werk mijn kamer binnen. Hij was opgewonden. Hij had een telefoontje van Van Andel gekregen dat deze grote ruzie had gekregen. Hij kon Westenberg niet vinden en vroeg of ik wist waar hij was.

14. Een of twee dagen later heb ik Kalbfleisch gevraagd of hij Westenberg nog had gesproken. Kalbfleisch zei dat dat zo was. Hij zei dat hij Westenberg had gevraagd, als er een zaak van zou komen, om deze te doen. Dit ging om de zakelijke belangen van Van Andel en de grond rond Schiphol. De intentie van Kalbfleisch was om een oplossing te zoeken voor de problemen die Van Andel had. Vanuit deze intentie heeft Kalbfleisch de problemen van Van Andel verteld aan Westenberg en hem gevraagd de zaak te behandelen. Naar aanleiding hiervan zijn wij een paar weken later naar Boukema gegaan, waarover ik hiervoor heb verklaard. De naam Poot...”

“40. U zegt dat ik kennelijk de verklaringen van Westenberg en Kalbfleisch heb gelezen en vraagt of die naar mijn indruk op onderdelen strijdig zijn met de waarheid. Ja, anders was ik niet naar Hofhuis gegaan. Zo staat er in de verklaring van Kalbfleisch dat hij Van Andel helemaal niet meer gezien heeft, maar die uitnodiging voor het souper waarover ik verklaarde was in december 1987. Op verzoek van u overhandig ik ook een kopie van de uitnodiging en van de bijbehorende kaartjes aan de rechter-commissaris om aan het proces-verbaal te laten hechten. De datum is door Kalbfleisch op het kaartje geschreven.”

17. De relatie ten deze tussen Kalbfleisch en Westenberg vis-à-vis de Chipshol-zaak werd door getuige Van der Togt eerder aan de orde gesteld in een anonieme brief die zij in 2007 aan een journalist zond (**Productie 5**).
18. Overigens verklaarde Kalbfleisch onder ede dat hij ook betaald advies van Westenberg had gevraagd ten behoeve van de NMA, wat evenzo duidt op een bijzondere verhouding tussen beiden.

“19. U vraagt mij of ik weet of Westenberg vaker een legal opinion gaf als daarom werd gevraagd. Dat weet ik niet. Ik heb hem één keer zoiets gevraagd waar ik net over verklaarde. Ik vroeg hem wat hij vond van de uitspraak van het gerechtshof. Hij is hiervoor gehonoreerd.

Het was een verzoek van de raad van bestuur van de Nma. Het zal ongeveer in 2005/2006 zijn geweest.”

19. De grote belangstelling van Kalbfleisch voor de Chipshol-zaak had Kalbfleisch eerder al getoond, onder meer in een curieus handgeschreven briefje d.d. 10 maart 2000 aan Poot c.s., tevens illustratief voor de ongebruikelijke modus operandi van Kalbfleisch, waarin hij verzoekt om een kopie van het kort daarvoor door het Hof Den Haag gewezen arrest in de Chipshol-zaak. Hij informeert voorts naar de schikkingsonderhandelingen met Van Andel c.s. (**productie 6**).

20. Van der Togt was ex-geliefde van Kalbfleisch en had met hem in 1993 een zeer vertrouwelijke relatie. Bovendien was zij griffier en kende uit dien hoofde ook Westenberg goed. Van der Togt heeft reeds in 2007 een journalist er anoniem op gewezen dat Kalbfleisch en Westenberg zich bij de zaakstoedeling en behandeling van de zaak Poot c.s. vs Van Andel c.s. hadden laten leiden door de belangen van Van Andel. (**Productie 5**, de anonieme brief d.d. 2007).

Hoe ijverig en serieus de inzet van Kalbfleisch voor Van Andel was, blijkt ook uit het feit dat hij te rade ging bij een bevriend advocaat, mr H.J. Boukema (tegenwoordig Raadsheer bij het Gerechtshof Amsterdam en voorheen de advocaat van Westenberg), om het geschil Van Andel c.s. vs. Poot c.s. te bespreken. Van der Togt was daarbij aanwezig en verklaarde hierover het volgende:

“12. Bij het etentje bij Boukema en zijn gezin, zijn de mannen later apart gaan zitten om over zaken te praten. Voor zover ik me herinner, was dat ook de aanleiding voor de afspraak, dat er zaken speelden. Kalbfleisch heeft me daar in de auto terug over verteld. Boukema was toen advocaat, hij woonde in Amsterdam. U vraagt waar die zaken over gingen. Het ging over de grond rond Schiphol en Haarlem. Het ging ook om de zakelijke belangen die speelden bij zijn vriendje Van Andel. Ik kan dit etentje niet in de tijd plaatsen. Wel denk ik dat het was in de tijd dat onze relatie al was overgegaan in een vriendschap. Ik weet niet waarom het etentje juist bij Boukema was. Ik weet ook niet of Boukema bevriend was met Jan Jonathan van Andel.”

21. Volgens Van der Togt leverde Kalbfleisch begin jaren '90 ook adviezen aan de onderneming die de gebroeders Van Andel gezamenlijk dreven: In punt 20 staat vermeld:

“minder goed bevriend, maar was wel dikke vrienden met Jan Jonathan. U vraagt naar de zaken die Kalbfleisch volgens de brief met de broers Van Andel deed. Desgevraagd gaf Kalbfleisch hen wel advies. Volgens mij hadden de broers Van Andel een adviesbureau. Kalbfleisch had veel nevenfuncties, waaronder die bij Vomar. Verder bedoel ik met deze zin dat Kalbfleisch de belangen van Van Andel in het conflict over de grond rondom Schiphol heeft behartigd. Ik leid dit af uit het feit dat hij de problemen hierover heeft aangehoord, erover heeft gesproken met Van Andel, dit vervolgens aan Westenberg heeft verteld en deze gevraagd heeft de eventuele zaak te behandelen. Kalbfleisch heeft Westenberg de ins en outs van de kwestie verteld. Dat heb ik van Kalbfleisch gehoord. Ik weet niet waar Westenberg en Kalbfleisch hebben gesproken hierover.”

en:

“22. De naam van het adviesbureau van de broers Van Andel weet ik niet. U noemt de naam “Management Adviseurs Ondernemers”. Dat komt me niet bekend voor. Ik weet dat Jan Jonathan en Harry weleens zaken samen deden en dat Kalbfleisch hen weleens advies gaf. Of hij daarvoor betaald werd, weet ik niet. De adviezen die hij gaf waren meestal juridisch maar verder weet ik niet waarover ze gingen. Ik weet dus ook niet of de adviezen zagen op procedures waarin de broers Van Andel waren verzeild geraakt.”

22. De verklaring van Van der Togt is publiek geworden door gezamenlijk optreden van mr. Hofhuis en mr. Bakker respectievelijk ex-president en huidig president van de Rechtbank Den Haag, die de verklaring van Van der Togt brisant vonden met direct gevolg voor de integriteit van de rechtspraak. Zie hiervoor de brief van mr. Bakker d.d. 12 januari 2011 (**Productie 7**) en de verklaring van mr. Hofhuis onder ede d.d. 23 maart 2011 (**Productie 8**).

“8...mij onmiddellijk duidelijk waar het over ging. Ook was mij onmiddellijk duidelijk dat dit een puissante mededeling was. Ik wist van de anonieme brief in dit dossier en vroeg direct aan de betrokkene: “Weet jij wie de anonieme brief heeft gestuurd?” De betrokkene schrok, wilde het duidelijk niet zeggen maar gaf toch antwoord en zei: “Dat heb ik gedaan.” Ik heb gevraagd: “Hoe weet je dat dan?”

“9. Ik heb gezegd dat ik het lastig vond wat nu te doen. Betrokkene vond het vreselijk dat het zo'n dilemma voor mij was. Betrokkene was juist naar mij gekomen in vertrouwen en zei het nooit aan iemand anders te hebben verteld. Ik vond het een probleem omdat ik het belang van een integere rechtspraak zag. Ik heb gezegd dat ik zou nadenken over wat te doen. Na enige dagen heb ik er met betrokkene verder over gesproken. Ik heb gevraagd of betrokkene naar de president zou gaan, omdat ik vond dat die het hoorde te weten. Betrokkene wilde dat niet en heeft voor zover ik...”

23. Inderdaad heeft Westenbergh in 1993 de zaak Poot c.s. vs Van Andel c.s. (hierna ook: “de Chipshol-zaak”) behandeld, voorgezeten en aan zichzelf toebedeeld nadat hij medio augustus 1994 sectorvoorzitter was geworden. Dit blijkt onder meer uit diens eigen verklaring onder ede d.d. 4 november 2010 (**Productie 9**):

“17. Het klopt dat ik betrokken ben geweest bij de zogenoemde Chipshol zaken tussen Poot c.s. en Van Andel c.s. Ik weet wat u bedoelt met de bodemprocedure 1994 en ben daarbij inderdaad betrokken geweest. Als ik het mij goed herinner heeft in die procedure geen comparitie plaatsgevonden en verliep het dus schriftelijk tot en met de conclusie van dupliek. Daarna is een pleidooiverzoek gedaan. De beslissing om de zaak aan mij toe te delen is genomen door mevrouw Dil als het was voor het moment dat ik sectorvoorzitter werd, te weten in september 1994. Als deze beslissing is gevallen nadat ik sectorvoorzitter werd heb ik zelf besloten de zaak aan mijn kamer te houden. Aangezien de pleidooizitting was bepaald in december 1994 lijkt het mij dat het pleidooiverzoek voordat ik sectorvoorzitter werd was ingediend, maar ik durf dat niet met zekerheid te zeggen. De samenstelling van de pleitkamer is bekend voordat de pleidooidatum wordt doorgegeven aan de procureurs.

18. Dat een brief aan mij is gericht als rolrechter betekent niet dat ik toen al sectorvoorzitter was, aangezien ik ook veel rolzaken voor mevrouw Dil heb gedaan. Een griffiemedewerker kan heel goed hebben gezegd dat zo'n brief maar aan mij moest worden gericht.

20. U vraagt mij op grond van welke criteria ik als sectorvoorzitter een zaak aan mij zelf zou toebedelen. Ik kan u daarop zeggen dat het ten aanzien van de bodemprocedure 1994 waarschijnlijk zo is geweest dat ik gewoon aan de beurt was.

22. U wijst mij op een brief van 21 september 1994 waarvan de inhoud eerder is aangehaald waarin ten aanzien van het pleidooiverzoek in deze procedure aandacht wordt gevraagd voor de bijzonderheid van de zaak en de grote financiële belangen. Deze brief zal bij mij terecht zijn gekomen, niet zozeer omdat die aan mij als rolrechter is gericht, maar omdat het ziet op een pleidooiverzoek. Ik heb er geen herinneringen aan en kan alleen in het algemeen zeggen dat grote financiële belangen op zich de werkwijze ten aanzien van pleidooiverzoeken niet anders maken. Ik voeg hieraan toe dat als deze brief zo belangrijk is, deze beter uit het griffiedossier kan worden opgevraagd om te kijken of daar notities van mij met aanwijzingen bijvoorbeeld op zijn te vinden.
23. Tussen de kamervoorzitters en de sectorvoorzitter vond wel eens overleg plaats over bepaalde zaken. Dat was meer in de sfeer van een kamervoorzitter die aangaf “ik kan deze zaak nu slecht hebben, het is al zo druk.””
24. Het in 1996 door Van Andel c.s. aangespannen kortgeding tegen Poot c.s. werd evenzo behandeld en voorgezeten door Westenberg. De hierop volgende bodemprocedure heeft Westenberg vervolgens wederom aan zichzelf toebedeeld. Dit blijkt onder meer uit diens eigen verklaring onder ede d.d. 16 december 2010 (**Productie 10**):
- “25. U vraagt mij hoe het kort geding 1996 bij mij terecht is gekomen. Ik maakte geen deel uit van de kort geding unit, maar viel regelmatig in op korte gedingen. U kunt dit een soort achtervang noemen. Ik heb geen herinnering aan het feit dat mij gevraagd is dit kort geding te doen. U vraagt mij of het kan zijn dat ik voor dit kort geding ben gevraagd omdat ik de bodemprocedure 1994 had behandeld. Dat lijkt mij het meest waarschijnlijk dat dit de reden is geweest. De zaken hielden verband met elkaar en zo hoefde de kort geding rechter zich niet meer in te lezen. Bovendien was tijdens de comparitie in maart 1996 die in de bodemprocedure 1994 had plaatsgevonden gekeken naar de mogelijkheden voor een minnelijke regeling.”
25. In zijn optreden als rechter manifesteerde Westenberg vooringenomenheid, en zijn handelwijze als zaaksrechter in 1994 -1997 bevestigt het vermoeden dat hij met een vooropgezette missie op de Chipshol-zaak zat.
26. De volgende voorbeelden illustreren dit:
27. (I) Op 8 december 1994 stonden partijen in dit geschil voor de meervoudige kamer van de rechtbank 's-Gravenhage waarbij partijen pleidooi zouden houden. Westenberg zat voor. Daags voor de zitting voerde Westenberg een uitzonderlijk telefoongesprek met Chipshol-advocaat mr. Smit, waarbij mr. Westenberg mededeelde *in het geheel niet geïnteresseerd te zijn in zijn pleidooi*. Tijdens de zitting stond hij mr. Smit niet wezenlijk toe zijn pleidooi te voeren; maakte hij snerende en diskwalificerende opmerkingen aan het adres van mr. Smit en diens cliënten. De teneur van het telefoongesprek van Westenberg met Smit was dat het geschil zich niet leende voor een juridische procedure maar op een zakelijke wijze tussen partijen moest worden geschikt waarin hij wel wilde bemiddelen.
(zie ook **Productie 11**, brieven van mr. Smit respectievelijk mr. Schmidt auf Altenstadt d.d. 12 december 1994).
28. (II) In dit verband is een belangrijke notie dat Westenberg blijkens het arrest van het Gerechtshof Den Haag (nevenzittingsplaats Amsterdam) d.d. 23 juni 2009 (de procedure Westenberg vs Smit) heeft gelogen over het feit dat hij met advocaten heeft gebeld in

de Chipshol-zaak, waaronder mr. Smit. Naar aanleiding hiervan wordt Westenberg verdacht van meened.

29. (III) Westenberg weigerde feitelijk Chipshol c.s. en haar advocaten te horen en verwees partijen dwingend naar de onderhandelingstafel. De facto is hier sprake geweest van rechtsweigering. Zie commentaar zijdens prof. mr. W.J. Slagter, emeritus hoogleraar en later advocaat, die destijds eveneens deel uitmaakte van het advocatenteam dat deze pleidooien voorbereidde (zie **productie 12**, de brief van Slagter aan mr. Smit d.d. 3 oktober 2005):

”Hoewel jij je in Topadvocatuur niet over de partijdigheid of onpartijdigheid van mr. Westenberg in de zaak Chipshol-Poot/Van Andel hebt uitgelaten, heeft mr. Westenberg die kwestie aan de orde gesteld in die procedure tegen jou. Dat begrijp ik best. Dat is zijn kwade geweten. Bij de pleidooien op 8 december 1994 was hij, zoals wij allen weten, uitzonderlijk partijdig. Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt. (...) Het heeft ook mij uitermate gestoord en verbaasd, dat mr. Westenberg jou zo buitengewoon onheus bejegende, jou nauwelijks gelegenheid gaf om je pleidooi te voeren en na korte tijd dit zelfs geheel afbrak. In feite kwam dit neer op **rechtsweigering**. Mr. Westenberg bediende daarmee de wederpartijen (...) op hun wenken.”

30. (IV) Tijdens de onderhandelingen over de totstandkoming van een minnelijke regeling bleek dat Van Andel c.s. er in slaagden de zeggenschap over Chipshol Forward N.V., over te nemen via een “coup” binnen het bestuur van de Stichting Administratiekantoor die de aandelen hield. Vervolgens maakten Van Andel c.s. in 1996 een kort geding procedure aanhangig en stelden dat partijen overeenstemming hadden bereikt over een minnelijke regeling. Van Andel c.s. – dit maal met Chipshol Forward aan hun zijde – vorderden nakoming van een door hen eenzijdig ingevulde regeling waarmee Chipshol c.s. niet akkoord gingen en die door hen niet was ondertekend. In dit kort geding in april 1996 trof Chipshol c.s. opnieuw rechter Westenberg, dit maal in de hoedanigheid van voorzieningenrechter. Zie schema II, hierbij overgelegd als **Productie 13**. Ter zitting betoogden Van Andel c.s. dat was afgesproken dat Chipshol c.s. hun zeggenschap over Chipshol Property Holding B.V. zouden opgeven en de aandelen zouden worden gedecertificeerd. Dat betekende dat daarmee de zeggenschap over de gronden definitief uit handen van Chipshol c.s. werd genomen – met andere woorden: het laatste slot ging van de deur - en Van Andel c.s. konden beginnen met de verkoop van de gronden.
31. Anders dan in de voormelde zaak uit 1994 wees mr. Westenberg hier –nota bene in kort geding – wel vonnis, waarvan de essentie was dat naar zijn oordeel Chipshol c.s. en Van Andel c.s. overeenstemming hadden bereikt over een schikking, hoewel deze, zowel de totstandkoming als de inhoud ervan, door Chipshol c.s. gemotiveerd was betwist. De vermeende schikkings-overeenkomst was niet getekend en aan de inhoud was geen uitvoering gegeven (i.t.t de samenwerkingsovereenkomst uit 1994). Zie het vonnis van 3 mei 1996 (zie **Productie 14**). Sterker, de structuur waar Westenberg in zijn kort geding vonnis een einde aan maakte was onderdeel van de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst.
32. (V) Van Andel c.s. vorderden in ditzelfde kortgeding dat Chipshol c.s. een bij de ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam ingesteld enquêteverzoek moesten intrekken. Dat verzoek behelsde het mogelijk wanbeleid van Van Andel c.s. in de periode

dat deze de zeggenschap hadden over Chipshol Forward N.V. en daarbij Chipshol c.s. hadden benadeeld.

33. Mr. Westenberg wees de eisen van Van Andel c.s. in dit kort geding vrijwel integraal toe, op straffe van verbeurte van draconische dwangsommen bij niet naleving. Mr. Westenberg nam daarbij vrijwel letterlijk het petitum van de dagvaarding - inclusief fouten - over.
34. Volgend op het kort geding vonnis van 3 mei 1996 entameerden Van Andel c.s. een bodemprocedure in deze zaak welke eveneens diende bij de rechtbank te Den Haag. Hierop bleek dat mr. Westenberg wederom deze zaak aan zich wenste te houden als voorzitter van de meervoudige kamer. Pas na indiening van een verzoek tot wraking ten aanzien van mr. Westenberg door Chipshol cs. heeft mr. Westenberg zich schielijk teruggetrokken.
35. (VI) Na dit vonnis is er wederom een aantal curieuze zaken voorgevallen. Na indiening van het wrakingsverzoek trok mr. Westenberg zich terug. Niettemin volgde op 26 maart 1997 het vonnis in de bodemprocedure dat het kortgeding vonnis van Westenberg bekrachtigde. Westenberg voelde na de verzochte wraking de behoefte om zijn opstelling te verklaren en voerde publiekelijk aan in NRC Handelsblad d.d. 2 april 1997 - bij monde van persrechter mr. E.J. Numann - dat hij zich "*vanaf eind 1994 –mede op verzoek van Poot – intensief bezig (had) gehouden met de door Poot en Van Andel over en weer aangespannen procedures. (..)*" (**Productie 15**). Deze verklaring is absurd omdat Chipshol c.s. nimmer enige betrokkenheid hebben gehad bij de zaakstoedeling die er toe leidde dat Westenberg de behandelend rechter werd, Van Andel c.s. via tussenkomst van Kalbfleisch echter wel.
36. Het vermoeden dat Kalbfleisch ook tijdens de bodemprocedure in 1996 / 1997 invloed op de Chipshol-zaak bleef uitoefenen, is gegrond op zijn verdachte aanwezigheid in de zittingszaal van een getuigenverhoor (in het door Westenberg in zijn kort gedingvonnis bevolen voorlopig getuigenverhoor) tijdens een schorsing. Aannemelijk is dat Kalbfleisch ten faveure van Van Andel c.s. de snelheid in de bodemprocedure heeft willen beïnvloeden teneinde te voorkomen dat het kort geding door het Hof Den Haag zou worden vernietigd voordat in de bodemprocedure uitspraak was gedaan. Opmerkelijk is dat na deze zitting, en de opvallende aanwezigheid van Kalbfleisch, het voorlopig getuigenverhoor werd gesloten, ondanks protest zijdens Chipshol c.s. die in contra enquête nog getuigen wensten te horen. Zie de verklaring d.d. 23 maart 2011 van advocaat mr. Gerritsen hierover (**Productie 16**):

"15. U zegt dat u het gaat hebben over het voorlopige getuigenverhoor dat is gestart naar aanleiding van het kort geding vonnis van 3 mei 1996 onder leiding van Van der Windt. U zegt dat op 31 januari 1997 de heer P.J. Poot als getuige werd gehoord. U vraagt of ik die dag heb gezien dat Kalbfleisch tijdens een schorsing van het verhoor uit de betreffende zittingzaal kwam. Ja, dat heb ik gezien. Het was volgens mij kort na de lunch. We zaten te wachten tot we weer naar binnen mochten. Van Andel c.s. was daar natuurlijk ook. Het duurde wat langer en toen kwam Kalbfleisch de zittingzaal uit. De heer P.J. Poot reageerde daar behoorlijk geschokt op. Kalbfleisch liep een van de broers Van Andel tegen het lijf. Het was duidelijk dat ze elkaar kenden. Van Andel zei zoiets als: "Hallo Pieter, hoe is het?" Kalbfleisch reageerde daar niet erg op. Hij kreeg een rood hoofd en liep weg.

17. Het verhoor van de heer Poot is die dag afgerond. Poot c.s. wilde in contra-enquête nog twee getuigen horen namelijk de heer Troost en de secretaresse van Van Anandel. Aan het einde van de zitting bleek dat Van der Windt op de hoogte was van het feit dat in de bodemprocedure de pleidooiodatum was bepaald op 13 februari 1997. Daar maakte hij namelijk melding van. Ook noemde hij de pleidooiodatum bij het hof waar het hoger beroep van het kort geding werd behandeld. Dit zou zijn op 4 februari 1997. Ik weet niet of deze wetenschap bij Van der Windt een rol heeft gespeeld bij zijn latere beslissing om de verhoren te sluiten, ik kan niet in zijn gedachten kijken. Ik weet alleen dat hij heeft genoemd de pleidooiodatum in de bodemprocedure en dat hij daarbij heeft gezegd dat hij er niet veel voor voelde om het verhoor voort te zetten.”

In hoger beroep werd het bodemvonnis vernietigd door het Haagse Hof bij arrest van 30 maart 1999. Het kort geding vonnis van Westenberg d.d. 3 mei 1996 werd vernietigd door het Hof bij arrest d.d. 22 februari 2000.

37. Ten gevolge van het vonnis in kort geding d.d. 3 mei 1996 verkregen Van Anandel c.s. de sleutel om de gronden - waarover Chipsol aanvankelijk de zeggenschap had - te verkopen aan derden (zie schema II, **productie 13**). In plaats van ontwikkeling van fraaie businessparken op de gronden waar het oprichter Jan Poot van meet af aan allemaal om te doen was geweest, werd Chipshol Forward N.V. “leeg geplukt” en de gronden waar zij kooprechten op had grotendeels verkocht, onder meer aan Luchthaven Schiphol (Schiphol Real Estate).
38. Weliswaar waren hierdoor de vonnissen van Westenberg vernietigd, maar de feitelijke en juridische positie van Chipshol c.s. was desastreus beschadigd. De uitverkoop van de gronden door Van Anandel c.s. was al begonnen en eind februari 2000 waren van de oorspronkelijke (bijna) 600 hectare, ruwweg nog slechts 300 hectare over.
39. Chipshol c.s. heeft daarop zijn zeer aanzienlijke vordering tot vergoeding van de geleden en te lijden schade jegens Van Anandel c.s. niet aanhangig gemaakt (zie arrest gerechtshof 's-Gravenhage 22 februari 2000) vanwege het daarmee gemoeide tijdsverloop. Ter voorkoming daarvan en om te voorkomen dat alle gronden door Van Anandel c.s. ondertussen zouden zijn verkocht zodat Chipshols' aanspraken vruchteloos in rechte zouden blijken was Chipshol c.s. genoodzaakt in juni 2000 een schikking met Van Anandel c.s. te treffen.
40. Deze schikking hield onder meer in dat Chipshol Forward (inmiddels geheten Forward Business Parks N.V.) werd gesplitst. Chipshol Forward N.V. hield op te bestaan. Uit de splitsing kwamen twee nieuwe rechtspersonen voort: Chipshol 2000 B.V. en Forward Businesspark 2000 N.V., beiden rechtsopvolger onder algemene titel van het oorspronkelijke NV Chipshol Forward.

Gelet op het bovenstaande is er voldoende grond voor de verdenking dat mr.P. Kalbfleisch zich heeft schuldig gemaakt aan strafbare belangenverstrengeling, een en ander in de zin van de hiervoor genoemde misdrijven.

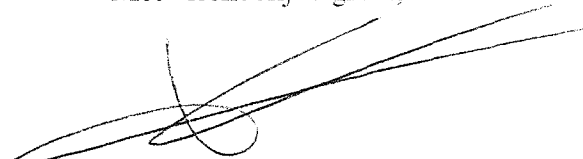
Tot slot wil ik uw bijzondere aandacht vragen voor de passage uit de verklaring van Van der Togt waaruit blijkt dat zij bang is voor Kalbfleisch en Westenberg:

“38. Ik ben al maanden bang. U vraagt waar ik dan bang voor ben. Dat mij iets zal overkomen. Ik woon in dezelfde stad als de heren. Hofhuis heeft gezegd dat als ik onder de tram geduwd zou worden, hij zou weten uit welke hoek het kwam.”

Dat zijn verontrustende woorden waarvan ik ervan uitga dat u die serieus zult nemen.

Indien u nog vragen hebt, aarzelt u niet mij te bellen.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

V.L. Koppe